

ICH HÖRTE SAGEN

Ich hörte sagen, es sei
im Wasser ein Stein und ein Kreis
und über dem Wasser ein Wort,
das den Kreis um den Stein legt.

Ich sah meine Pappel hinabgehn zum Wasser,
ich sah, wie ihr Arm hinuntergriff in die Tiefe,
ich sah ihre Wurzeln gen Himmel um Nacht flehn.

Ich eilt ihr nicht nach,
ich las nur vom Boden auf jene Krume,
die deines Auges Gestalt hat und Adel,
ich nahm dir die Kette der Sprüche vom Hals
und säumte mit ihr den Tisch, wo die Krume nun
lag.

Und sah meine Pappel nicht mehr.

Paul Celan (1920-1970)

In: SIEBEN ROSEN SPÄTER

Aus: Von Schwelle zu Schwelle (1955)

“ein Wort, das den Kreis um den Stein legt”

IK HOORDE SPREKEN

Ik hoorde spreken van
een steen in het water en een kring
en boven dat water een woord
dat de kring om de steen legt.

Ik zag mijn peppel naar het water gaan,
ik zag hoe zijn arm de diepte in tastte,
ik zag zijn wortels de hemel om nacht smeken.

Ik snelde hem niet na,
raapte van de grond slechts de kruimel
die de vorm van jouw oog heeft en adel,
ik maakte het woordensnoer los van je hals,
omwikkelde de tafel ermee, waar de kruimel nu lag.

En zag mijn peppel niet meer.

Paul Celan

Vertaald door Ton Naaijkens

In de afdeling: ZEVEN ROZEN LATER

In: Van drempel naar drempel (1955)

Uit: Paul Celan Verzameld Werk, vertaald en
toegelicht door Ton Naaijkens

Uitgeverij Atheneum-Polak & Van Genneep,
Amsterdam (2020)

“Ik maakte het woordensnoer los”